

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE.”

Anul XVIII.

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE.

No. 4.

CUPRINS:

Cu toții la lucru

- Cu toții la lucru
- Iubiți tineri din România!
- Curierul Misionar în nouă infățișare
- Curaj, frații mei!
- Tot înainte!
- Un strigăt de redeşptare
- Făcătorul de bine e binecuvântat
- Lucrarea evangheliștilor laici
- Rainay
- Reforma sanitară
- Pe cine să trimit?
- Un paradis pământesc
- Cum trebuie să fie femeia pe care o doresc de soție
- De ce să avem școli de Sabat
- Pagina gospodarului
- Informații

Atâta timp cât suntem martori ai lui Hristos, solia noastră este clară: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Noi trebuie să așteptăm, să veghem și să lucrăm. Este ceva nepotrivit din partea Bisericii căreia au fost descoperite comorile Adevărului, să fie îmbuibată, lumească și indiferentă. Aruncând toată necredința, va trebui ca noi, cu ajutorul credinței să punem la lucru toate capacitățile și facultățile noastre.

Este o mare lucrare de împlinit și Spiritul viului Dumnezeu trebuie să ia în stăpânire pe soli, pentru ca Adevărul să fie proclamat cu putere. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie trezit din toropeala morală; el trebuie să fie însuflețit de puterea de sus. Făgăduința Domnului este: „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Il vor plânge, cum plânge cineva pe singurul lui fiu”.

Domnul Dumnezeu cerurilor vrea să vadă întreaga Comunitate făcând planuri, găsind mijloace prin cari săracul și bogatul, cel mare și cel mic, să poată auzi solia Adevărului. Domnul Isus, Mântuitorul puternic, a murit pentru aceste suflete. El poate să le scoată din indiferența lor, să le deștepte simpatiile, să le îndu-

iozeze inimile și să descopere su-fletelor lor frumusețea și puterea Adevărului. Maestrul lucrător este Dumnezeu și nu omul mărginit; cu toate acestea, El face apel la oameni ca să devină unelte prin cari El să dea lumina celor din întunec. Dumnezeu are scule în toate Comunitățile și nu este datoria noastră de a condamna cercurile religioase, ci cu toată umilința și iubirea să prezentăm tuturor Adevărul, așa cum este în Hristos. Oamenii să vadă evlavie, consacrare; ei să vadă de asemenea caracterul adevărat creștin și ei vor fi atrași către Adevăr. Acela care iubește pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele său ca pe sine, va fi o lumină pentru lume. Cei cari au cunoștință de Adevăr trebuie să o împrăștie. Ei trebuie să înalțe pe Isus, Mântuitorul lumii; ei trebuie să predice Cuvântul Vieții.

În niciun caz nu trebuie să ne întoarcem dela împlinirea datoriei noastre din pricina surzeniei nepăsării, lipsei de discernământ spiritual a acelor cărora le-a fost prezentat Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să propovăduim Cuvântul de lumină și acelor care chiar pe cari îi socotim pierduți pentru totdeauna. Chiar dacă ni se pare că nu vor asculta și să primească lumina Adevărului, fără a discuta sau șovăi trebuie să ne facem partea noastră.

Iubiți tineri din România!

Sunt vreo cinci luni de când ne-am luat rămas bun dela România. Rareori a trecut o zi, dacă vreodată s'a întâmplat aceasta, fără să nu ne fi gândit la voi, cei de acolo. Ne zugrăvim înaintea minții noastre grupele pe cari le-am văzut mai întâi spre granița Rusiei, apoi în Galați, către Marea Neagră, în București, la școala din Brașov și apoi în Timișoara.

Nu putem să vă uităm și nici nu putem înceta de a fi recunoscători pentru privilegiul de a vă fi întâlnit. Din nou vrem să vă asigurăm că atunci când voi vă luptați acolo cu credințioșii, ne ajutați și pe noi cei din partea aceasta. Auzim aici despre credințioșia voastră; aflăm despre suferința voastră; și apoi cu nou curaj și cu o nouă hotărîre, stăruim și noi către semnul înaltei noastre chemări. De abia când se vor deschide cărțile Cerului veți ști, cât de departe a mers influența vieții noastre! De abia când veți ajunge pe nou pământ veți înțelege pe cât de mulți i-ați ajutat să intre în împărăție numai prin aceea că ați fost credințioși în casa și localitatea unde ați trăit.

Poate că nu e un tablou pe care să ni-l putem înfățișa mai adesea ca acela al adunării pentru libertatea religioasă din fiecare loc unde am avut prilejul să ne întâlnim cu voi. Toți au avut să răspundă la întrebarea: „Câți sunt gata să moară pentru Isus?” Și în toate locurile am avut impresia că ascultătorii s'au ridicat până la cel din urmă arătând astfel bunăvoința și hotărîrea de a fi credințioși față de viziunea cerească.

Când privim la tabloul acesta, iarăși și iarăși răsună în urechile noastre unele din solile plăcute cari au ajuns la urechile noastre dela tineret în cântec, lecturi și mărturisiri. Ele își au locul în tablou, deoarece vorbesc despre curaj, predare, și credințioșie până la moarte.

Apoi ne gândim la despărțirile acelea plăcute. Nu știu dacă putem auzi sunetele plăcute ale cântării: „Dumnezeu cu voi pân' ne vedem”, fără să o auzim răsunând pe coridoarele memoriei atât în limba germană, cât și în limba română. Intr'un loc a fost: „La revedere”, în altă parte: „Auf wieder sehen”, dar totdeauna era întovărășit de rugăciunea plăcută către Dumnezeu ca El să fie cu noi toți până ne vom vedea iarăși.

Iubiți tineri, ziua aceea a revederii se apropie cu pași repezi. Dar în timp ce așteptăm ca să vină, este mult de lucru. Lucrul Domnului cere grabă. Încă mulți așteaptă să afle vestea cea bună a împărăției — așteaptă să fie mântuiți. De

aceea ne rugăm în fiecare zi ca voi să fiți mult binecuvântați în lucrarea voastră în timp ce zilele trecătoare ne duc cu grabă la încheierea încercării. Nădăduim că mulți dintre voi vor intra în școala misionară și în felul acesta să fiți ajutați în sfortările voastre de a fi mai buni lucrători în via Domnului. Dar ori unde v'ar afla zilele cari sboară așa de repede, fie ca ele să vă afle în căile lucrării din iubire împreună cu Isus pentru alții.

Cu adevărat, iubiți tineri: „Vieața nu are un privilegiu mai scump ca acela de a se da pe sine însăși pentru mântuirea altora”. Credem că lucrul acela îl cunoașteți, deoarece am privit în fețele

voastre pline de râvnă și de aceea ne putem ruga cu mai multă stăruință pentru izbânda voastră. În fiecare zi puteți fi feriți de cursele vrăjmașului și să vă bucurați de un succes tot mai mare în lucrarea voastră pentru Isus și pentru cei din jurul vostru; iar în ziua cea mare a întâlnirii fie ca și voi să puteți avea snopi prețioși pentru a-i așeza la picioarele Domnului.

Iubiți tineri, așteptăm cu plăcere ziua aceea fericită a revederii. Prin harul lui Dumnezeu care poate să ne păzească, vrem să ne întâlnim cu voi în împărăție. Până atunci la revedere, și Dumnezeu cu voi pân' ne vedem.

Fratele și Sora E. E. Andross

Curierul Misionar în nouă înfățișare

În cea mai din urmă adunare a Comitetului Uniunii Com. A. Z. Ș. din România, s'a ajuns la părerea ca să se lase revista noastră de Comunitate, „Curierul Misionar”, liberă de orice programe. Aceste programe vor fi așezate de acum înainte în „Gazeta Slujbașilor” pentru care fiecare Conferință se va îngriji ca să nu lipsească din Comunitățile din cuprinsul ei.

Rămâne ca în „Curierul Misionar” să fie publicate toate cele privitoare la lucrarea misionară în general, vești din câmpurile misionare, îndrumări pentru vieața de creștin, învățături pentru vremurile în cari trăim, cunoștințe pe cari fiecare creștin trebuie să le aibă în vremurile acestea. „Curierul Misionar” aduce hrană la timp tuturor celor cari se pregătesc pentru arătarea în slavă a Mântuitorului. Este necesar ca această revistă a Comunității să se afle în fiecare familie.

Conducerea Comunității să-și ia ca țință de a face ca fiecare familie să primească această foarte însemnată revistă. Cetind bunele articole publicate acolo suntem ținuți în cunoștință cu mersul lucrării lui Dumnezeu și în felul

acesta putem ține pas cu întreaga biserică a lui Dumnezeu. După cum în timpul călătoriei prin pustiu când Dumnezeu dădea mana și nu era unul care să aibă mai mult ca celalt, ci fiecare era hrănit la fel, și acum să facem la fel. Poate o Comunitate și conducerea ei privi cu liniște și încă să creadă că este curată înaintea lui Dumnezeu când anumite familii din sărăcie nu se hrănesc spiritual? Poate o astfel de conducere să spună că și-a făcut datoria atunci când cei de sub răspunderea ei nu sunt hrăniți spiritual?

Iubiți frați, să ne facem datoria de a hrăni pe cei cari sunt dați de Dumnezeu sub grija noastră, pentru ca în felul acesta să putem primi cuvânt de mulțumire dela Domnul Hristos.

Comitetul Uniunii

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie
Petrescu 116, București, IV.

Curaj, frații mei!

V-ați oprit vreodată să măsu-
rați însemnătatea rolului pe care
curajul îl joacă în diferite expe-
riențe ale vieții?

Fiecare se străduiește și suferă
împotriviri ca și cum ar fi mereu
în voia valurilor capricioase ale
norocului. Pentru toți, adversita-
tea stă la pândă. Pentru unii, ea
vine prin scăderea veniturilor și
greutăților bănești; pentru alții,
pierderea sănătății și în sfârșit un
corp ruinat și bolnav, boala pre-
vestind dezastrul. Pe alții îi cu-
prinde întristarea din pricina
pierderii celor iubiți, ei rămânând
într'o lume neplăcută lor și neîn-
țelegătoare. Pentru toți, un con-
curs de situații grele îi tot atacă,
fiind fără de încetare în asalturile
lor, fără milă în rezultatele lor; și
toate acestea cer răbdare și cre-
dență, pentru așezarea unei teme-
lii morale și spirituale mai înalte.

Noi suntem chemați ca să do-
vedim o viață de servire printre
oameni. Faptul acesta nu numai
că adaugă la răspunderea noas-
tră, dar intensifică ritmul exis-
tenței noastre. Însărcinarea noas-
tră cere o lucrare uriașă. Duce-
rea Evangheliei veșnice și ultima
vestire a harului către cele patru
colțuri ale pământului, cade, du-
pă porunca lui Dumnezeu, asupra
noastră. O asemenea lucrare cere
mai multă energie și o sporire a
sacrificiilor.

Hristos nu a făgăduit ucenicilor
Lui o lucrare ușoară, și lipsită
de greutate. Din contră, El a fă-
cut cunoscut în mod lămurit că i-a
chemat la o viață de tăgăduire
de sine și abnegație în care nici
tatăl, nici mama, nici copiii, nici
bunurile lumeste nu pot să vină
între ei și cu o serioasă devoțiune
pentru cauza Lui. Într'o zi, Gari-
baldi vorbea în felul acesta către
grupa lui de patrioți: „Vă făgă-
duesc marșuri forțate, rațe mică,
bătălii sângeroase, răni, prizonierat
și moarte. Cei ce-și iubesc pa-

tria, să-mi urmeze”. Salvarea Ita-
liei cerea tocmai asemenea ero-
ism. Ce se așteaptă atunci dela
aceia cari sunt angajați în lupta
mântuirii lumii acesteia? Prin
vuetul bătăliei putem auzi vocea
Maestrului adresându-se tuturor
celor cari primesc chemarea ce-
rească: „In ciuda tuturor greută-
ților învingeți; în ciuda închisorii
și lanțurilor, pierderii bunurilor și
chiar a vieții, prin viață și moar-
te, urmați-Mi!”

Lumea a intrat în perioada ho-
tăritoare a acestui mare conflict.
Astăzi „diavolul s'a pogorit a-
vând o mânie mare”. În această
oră hotăritoare, poporul advent
trebuie să grăbească bătălia spre
biruința finală. Cu siguranță, un
asemenea timp cere credință ne-
înfricoșată și un curaj eroic.

Privind lucrarea ce ne stă în fa-
ță nu vom simți noi asemenea pes-
carului care cânta pe coastele Bri-
taniei: „Luntrea noastră este mi-
că, dar oceanul este mare”? Da,
într'adevăr, în mijlocul încercărilor
și greutăților ce stau în fața
unei lucrări mari și neterminate,
nevoia întăririi devine și este ne-
cesară. Această nevoie nu este,
după părerea mea, un semn de
slăbire și înfrângere. „Întărire”,
derivă din aceeași rădăcină ca și
tărie iar amândouă înseamnă
putere. Astfel dorința de întărire
este după toate o dorință neex-
primată după o creștere a tăriei.
Nu este oare o asemenea dorință
cu desăvârșire legitimă? Eu cred
că această chemare a sufletului
după tărie este, dacă nu în esența
ei, cel puțin în efectele ei, un ade-
vărat element de tărie. Ea simte
și recunoaște neputințioșia ome-
nească, și descoperă dispoziția de
a pune depl. na încredere în Acela
care Se numește Atotputernic. O
asemenea bunăvoință este secretul
succesului sau secretul biruin-
ței pentru copilul lui Dumnezeu.
Când omul zice: „O! Doamne, eu

sunt numai un copil”, să-și facă
această convingere cu mult mai
prețioasă: „Pot face toate lucruri-
le prin Hristos care mă întăre-
ște”. Și această ultimă convingere
înseamnă biruințe.

Erau momente când însuși
Hristos simțea nevoia întăririi. Și
lucrul acesta El îl căuta dela cei
cu cari Se întovărășise în „lucra-
re”. El, care mai târziu putea să
spună: „Nu te teme, Eu am biruit
lumea”, dorea după simpatia și
comuniunea fraților Lui. „Sufletul
Meu este întristat foarte”, în cele
mai supreme momente ale vieții
Lui, „întristat până la moarte; ră-
mâneți și veghiați cu Mine”. Veni
înapoi și găsi pe ucenici dormind.
Și atunci dădu pe față starea Lui
de întristare și descurajare: „Ce,
o oră nu ați putut veghea împre-
ună cu Mine?”

Și oare putem noi spera să fim
mai tari decât „Fratele nostru mai
mare”? Cu siguranță că nu! În
realitate noi suntem cu nimic mai
mult decât niște pigmei în compa-
rație cu uriașa spiritualitate ce a
fost El. Mai mult decât El, sau
mai bine zis, asemenea Lui, în ne-
voile noastre trebuie să învățăm
să ne sprijinim unul pe altul, să
ne încurajăm unul pe altul, să ne
bucurăm unul pe altul, ca astfel
să putem merge până la sfârșit.

Dar suntem noi oare în toate
împrejurările și totdeauna un iz-
vor de încurajare și de întărire
pentru frații noștri? Nu cumva
suntem noi adesea mai mult o pie-
decă și un motiv de descurajare?
Imi pare că de multe ori noi ma-
nifestăm un spirit de critică din
care lipsește cu desăvârșire sim-
patia și dorința de ajutorare, și
care nu are alt scop decât să
planteze în inima fraților noștri
sămânța descurajării. Sora White
înfiearează acest „spirit rece și cri-
ticos”. Despre aceasta cetim:

„In inimile multora din aceia
cari au fost doritori de adevăr, a

intrat un spirit aspru și criticos. Ei sunt aspri, criticoși, căutători de greșeli. Ei s'au urcat pe scaunul de judecată ca să pronunțe sentințe asupra acelora cari nu sunt de aceleași păreri cu ei. Dumnezeu îi chiamă să se dea jos, și să ingenuche înaintea Lui în pocăință, mărturisind păcatele lor. El le spune: „Am ceva împotriva ta, pentru că tu ți-ai părăsit dragostea dintâiu. Adu-ți aminte de unde ai căzut, pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâiu. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești!” Ei se ceartă pentru locurile dintâiu, și prin cuvintele și faptele lor întristează multe inimi. Impotriva acestui spirit luați aminte, fraților și surorilor. Cine este conducătorul vostru? — Hristos, sau îngerul care a căzut din ceruri? Cercetați-vă înșivă și vedeți dacă mai sunteți în credință”. — „Mărturii”, Vol. 8. pp. 298, 299.

Chiar acum fiecare membru din Mișcarea Adventă trebuie să se ridice cu hotărîre împotriva acestui „spirit aspru și criticos”, acest spirit de îndreptățire de sine și de critică distrugătoare. Zic „chiar acum”, pentru că lumea, așa cum se află ea într'o perioadă ca niciodată de frământare universală, este plină de oameni rău-voitori, cari vor găsi un obiect de nemulțumire în oricine și în orice. Acești meșteșugari ai distrugerii sunt „un semn al timpului”. Spiritul lor de critică și de descurajare sistematică, este spiritul lumii de acum. Impotriva unui asemenea spirit, ușile Comunităților lui Dumnezeu trebuie să fie închise cu desăvârșire, pentru că dacă un asemenea spirit intră în inimile noastre, el va primejdi succesele tuturor străduințelor și va arunca o umbră de tristeță, neîncredere și nefericire asupra tuturor legăturilor noastre. Nici vieța spirituală, și nici activitatea creștină nu poate să existe, și cu atât mai puțin să se desvolte, sub o asemenea atmosferă.

Nevoia orei este de a strânge mai mult și tot mai mult legăturile unirei în această familie Adventă, așa încât să prezentăm un front

unit și de neînvin. Nu este oare minunat gândul, că noi suntem membrii familiei credincioase a lui Dumnezeu pe pământ, că El ne strânge la un loc pentru ca noi să putem plănui și lucra împreună în vederea triumfului cauzei Sale? Când mă gândesc la lucrul acesta, sunt foarte mult încurajat. Gândul că mai mult decât 420.000 de frați și surori în credință au idealul și țintele mele, că ei își întăresc fiecare mușchii și nerv pentru terminarea unui lucru care este și al meu, că ei poartă poverile mele și se împărtășesc de bucuriile și înfrustrările mele, este pentru curajul meu șovăelnic ceea ce sunt aripile pentru o pasăre. În aceste

cugetări găsesc o reînnoire statornică a puterilor și scăpurilor mele.

Solia mea este o solie de încredere, de bucurie și de curaj. Aș dori ca în toate împrejurările și totdeauna să putem zice fratelui nostru: „Nu te teme!” Aceasta ar fi anticamera ce duce către „camera cea mai de sus e experiențelor”.

Solia mea este solia unui frate credincios din Alsacia. Când l-am părăsit la o stație acum câțva timp în urmă, el îmi spuse, însoțindu-și cuvintele cu o strângere de mână frățescă și cordială: „Curaj, frate, curaj!”

W. R. Beach

Tot înainte!

Raportul pe care secretarul statisticilor l-a pus pe biroul meu este foarte îmbucurător. El descopere faptul încurajator că anul 1937 a fost cel mai rodnic an din Diviziunea noastră. Timp de mulți ani în șir am adăugat prin botez sau prin vot un număr de 2.650 de membri noi în medie pe fiecare an, dar în anul 1937 am ajuns la 3.200. Acesta este numărul cel mai mare pe care l-am strâns în staul în timpul unui an.

Dăm laudă Bunului Dumnezeu pentru că mâna Sa cea bună a fost cu noi. Fără ajutorul Său aceste rezultate splendide n'ar fi fost atinse niciodată. Ne simțim de asemenea recunoscători față de lucrătorii și membrii noștri, atât cei din țările lor cât și cei din câmpurile misionare, pentru credincioasa lor conlucrare. Dumnezeu a binecuvântat din belșug strădaniile credincioase, rugăciunile stăruitoare și sacrificiile făcute cu bucurie, ale poporului Său. Acei cari și-au făcut partea lor pentru realizarea acestui rod binecuvântat se pot bucura acum. Să ne unim cu toții în laude recunoscătoare față de Dumnezeul nostru, dela care vin toate binecuvântările.

Acum întrebarea care ne privește pe toți este: Care va fi raportul pentru anul 1938? Sunt sigur că toți dorim să vedem lucruri

mai mari decât în trecut. Domnul este gata să facă lucruri minunate pentru noi. El dorește ca noi să întreprindem lucruri mari pentru El, și să așteptăm lucruri mari dela El. Dacă toți vor merge în unire înainte cu credință și putere, Dumnezeu va încununa eforturile noastre cu un succes mareș. Fie ca predicatori, lucrători biblici, lucrători din instituții și colportori, evangheliști laici și membri să lucreze ca niciodată mai înainte pentru salvarea de suflete. Noi trebuie să înaintăm tot mereu. Piedeci și greutatea nu vor lipsi, dar în loc să ne plângem din pricina lor, să trecem peste ele în temere de Dumnezeu. „Tot înainte!”, aceasta trebuie să fie lozincă noastră până ce lucrarea va fi terminată. A. V. Olson

Incepând cu 1 Aprilie 1938 „GAZETA SLUJBAȘILOR” va apare lunar. Costul unui abonament anual este de Lei 100, iar al unui număr Lei 8.

„Curierul Misionar” va continua să apară lunar, cuprinzând articole de clădire sufletească a membrilor.

Acele persoane sau Comunități cari au plătit abonamentul la „CURIERUL MISIONAR” dela începutul anului, vor continua a primi în mod gratuit și GAZETA SLUJBAȘILOR până la expirarea abonamentului. Orice alt abonament nou făcut dela 1 Aprilie a. c. urmează să fie despărțit pentru fiecare revistă în parte, la prețurile arătate mai sus.

Un strigăt de redeșteptare

Lucrând din iubire pentru Domnul

Mântuitorul nostru poate cugeta asupra rezultatului lucrării Sale și să fie mulțumit; dar ce se poate spune despre aceia cari se pretind a fi ucenicii Săi? Vor fi ei mulțumiți când vor vedea roadele muncii lor? Ce fac membrii noștri pentru a fi numiți „conlucrători cu Dumnezeu?” Unde vedem noi sufletele la lucru? Unde vedem pe membrii Comunității absorbiți de subiecte religioase, predându-se lucrării și voinței lui Dumnezeu? Unde vedem noi creștini simțind răspunderea lor de a face din Comunitate un popor care să progreseze, cu desăvârșire redeșteptați și cari să împărtășească și altora lumina? Unde sunt aceia cari nu măsoară nici nu mărginesc lucrarea lor de iubire pentru Domnul?

Isus, Mântuitorul vostru, și toți sfinții îngeri sunt întristați de impietirea inimii voastre. Isus veni pe pământul acesta și Iși dădu propria-I vieță pentru a scăpa aceste suflete și cu toate acestea, voi, cari cunoașteți adevărul, faceți așa de puține eforturi pentru a împărtăși binecuvântările harului Său, aceluia pentru cari Isus suferi moartea. O asemenea indiferență și o asemenea neglijență a datoriei e un subiect de mirare pentru îngeri. In ziua judecății, voi veți fi puși în prezența acelor suflete pe cari le-ați neglijat.

Ocazii neglijate

Vedem Comunități mari adunându-se în diferite localități. Membrii lor au cunoștința adevărului, dar se mulțumesc a asculta și a beneficia doar ei de cuvântul vieții, fără a se strădui să ducă lumina și aceluia cari sunt lipsiți. Pentru că ei neglijează aceste ocaziuni și abuzează de avantajele lor, ei nu pot crește în „Harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”. Din cauza aceasta membrii Bisericii noastre sunt slabi în credin-

ță, lipsiți de cunoștință și rămân copii în experiență. Ei nu sunt nici înrădăcinați, nici întemeiați în adevăr. Dacă ei rămân astfel, vor fi târși de amăgirile ultimei zile, căci ei nu vor ști să discearnă adevărul de minciună.

Sfârșitul este aproape. Dumnezeu cere Comunității să pună în ordine ceea ce este lăsat în urmă. Impreună-lucrători ai lui Dumnezeu, voi ați primit dela El puțința de a aduce și pe alții cu voi în împărăția cerului. Voi trebuie să fiți unelte vii pentru Dumnezeu și valuri de lumină pentru lume. Imprejurul vostru se găsesc îngerii cerului cari au primit dela Hristos misiunea de a vă sprijini și a vă întări în eforturile voastre pentru a salva suflete.

Mă adresez Comunităților, fiecărei Conferințe: Rămâneți deosebite de lume, — în lume, dar nu din lume, — reflectând razele Soarelui Dreptății, fiind curați, sfinți, și ducând cu credință lumina pe toate drumurile și potecile. Dumnezeu a încredințat Comunității Sale lucrarea de a răspândi lumina și a duce solia Sa de iubire. Lucrarea noastră nu este de a condamna, nici de a denunța, ci de a ruga pe oameni să se împace cu Dumnezeu. Noi trebuie să încurajăm sufletele, să le atragem, și astfel să le câștigăm pentru Hristos.

Conlucrare cu Dumnezeu

Restatornicirea împărăției lui Dumnezeu este întârziată sau grăbită după necredințioșia sau credințioșia uneltelor omenești. Necredințioșia în lucrarea lui Hristos este o dovadă că iubirea lipsește din om. Conduc de iubirea Sa, Isus a venit, a căutat și a salvat ce era pierdut, dar iubirea lui Isus nu pare a constrânge pe aceia cari mărturisesc numele Său, căci un somn mortal a atins pe oameni și lucrarea este împiedecată din lipsă de conlucrare a oamenilor cu Dumnezeu. Oamenii zic: „Vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer și pe

pământ”, dar ei neglijează a-și pune vieța în armonie cu această rugăciune. Creștinul viu este acela care n'a părăsit iubirea cea dintâiu și deci sfeșnicul nu este mutat din locul său. Acei cari nu rămân consacrați lui Dumnezeu sunt orbi; ei nu pot vedea mai departe și au uitat că au fost spălați de păcatele lor. Chiar dacă ați fi slabi, rătăcitori, păcătoși și nedesăvârșiți, Domnul vă oferă favoarea de a fi tovarășii Săi și vă invită să primiți o învățătură divină. Uniți cu Hristos, voi puteți face lucrarea lui Dumnezeu. „Fără Mine”, zice Isus, „nu puteți face nimic”.

Isaia zice: „Dreptatea Ta va merge înaintea Ta și slava Domnului va fi coada oștirii tale”. Dreptatea lui Hristos va merge înaintea voastră și slava Domnului va fi coada oștirii. Comunități ale Dumnezeului celui viu, cerceți această făgăduință și vedeți cum lipsa voastră de credință, de spiritualitate, și de putere divină împiedecă venirea împărăției lui Dumnezeu. Dacă fiecare din voi ar fi un misionar viu, Evanghelia ar fi repede vestită tuturor națiunilor, tuturor popoarelor, tuturor triburilor și tuturor limbilor. Aceasta este lucrarea ce trebuie făcută înaintea revenirii lui Isus cu putere și cu mare slavă. Eu îndemn Comunitatea să se roage cu căldură, pentru ca voi să vă puteți înțelege răspunderile. Sunteți voi în mod individual lucrători cu Dumnezeu? Dacă nu, care este pricina? Când gândiți voi să aduceți la îndeplinire lucrarea hotărâtă de El?

Comunitatea trebuie să fie înviorată

„Deșteaptă-te tu care dormi, scoală-te dintre morți și Hristos te va lumina”. Noi ne găsim într-o vreme în care orice membru trebuie să vegheze, să se roage și să lucreze. Prin credință în Isus Hristos noi trebuie să trăim în

(Urmare la pag. 6).

Încătorul de bine e binecuvântat

„Omul milostiv va fi binecuvântat pentru că dă săracului din pâinea lui”. Prov. 22, 9. Cât de adevărate sunt cuvintele acestea și ce ocazie minunată oferă zilele noastre pentru împlinirea lor! Intr'adevăr, niciodată n'a fost pe lume mai multă sărăcie, suferință și mizerie, ca în zilele noastre. Și tocmai în zile ca acestea creștinii trebuie să dea dovadă de creștinismul lor, cercetând pe cei cari sunt în astfel de situații grele, și căutând să satisfacă nevoile lor din iubire. De altfel acesta este și criteriul după care urmașii lui Hristos vor fi chemați să moștenească împărăția cerului. Mat. 25, 34—46. Textul acesta este prea cunoscut, spre a mai fi nevoie să fie citat.

Niciodată n'am înțeles mai bine cuvintele din Evanghelia aceasta ca în iarna trecută, când cineva ne-a dat ideea înființării unei cantine pentru săraci și orfani. Gândul acesta mă urmărea tot mereu. Am studiat de aproape chestiunea cu frații din Comitetul Comunității, luând hotărîrea să venim cu o propunere în fața Comunității. Peste așteptările noastre, vestea înființării unei astfel de cantine a dat naștere la o adevărată însuflețire. Fiecare s'a înscris cu o sumă oarecare pentru deschiderea și susținerea acestei cantine.

În prima zi au venit numai 19 persoane. Noi pregătisem mâncare pentru patruzeci, așa că a rămas mâncare și pentru a doua zi. A doua zi au venit și mai puțini. Dar a treia zi au venit 50 de săraci. Din ziua aceasta numărul lor a crescut tot mereu până a ajuns la 107. Socoteala noastră fusese să pregătim mâncare pentru 40—50 de persoane în fiecare zi. Dar ce puteam să facem cu restul până la 107 cari veneau să primească mâncarea cu care să-și potolească foamea? O, nu puteam să respingem pe nimeni! Și tocmai aci a fost minunea cea mare, că deși a fost

mâncare pentru mai puțini, n'a plecat nimeni fără să fi primit partea lui.

Să-i fi văzut la masă! Nici nu se putea un tablou mai înduioșător, mai sguditor! Imbrăcați în sdrențe, cu fețele supte și stricate de sărăcie și vicii, îngălbenite din pric na bolilor, într'un cuvânt mizeria întruchipată. Un sentiment de adâncă milă îți străbătea sufletul. Și aceștia sunt numai puțini, foarte puțini, dintre cei cari, în aceeași stare — poate și mai rău — pier neștiuți de nimeni fără Dumnezeu și fără nădejde în lume. Și fără să vrei, gândurile ți se transformă într'o rugăciune: O, Isuse! Vino Tu, cu cuvântul Tău plin de putere și cu mâna-Ți d'vină, și alină durerile și lipsurile unei omeniri muribunde! Dar El a trimis în lume pe reprezentanții Săi, căroro le-a dat și le dă putere pentru săvârșirea acestei lucrări.

Intr'o zi a venit la masă unul beat. Unul dintre cei cari veneau împreună cu el l-a luat și l-a dat afară.

— Cum ai îndrăznit să vii în halul ăsta în casa asta sfântă? i-a zis el.

Intâmplător am fost martor la o conversație între doi din cei ce luau masa.

— Unde mai găsești azi așa oameni ca să-ți dea mâncare gratis și să fii servit și de niște cocoane?

— Da, și să-ți vorbească așa cuvinte!

Surorile noastre simțeau o mare bucurie ca să servească la masă. În cărțile cerului se scrie orice faptă de iubire, orice serviciu desinteresat făcut aproapelui.

Iată ce spune serva Domnului în legătură cu datoria noastră față de cei săraci și suferinzi:

„În conștiința noastră ar trebui să fie scris așa cum s'ar scrie cu un prbioiu de fier pe o stâncă, faptul că acela care trece cu vederea mila, compătimirea și

dreptatea; acela care trece cu vederea pe săraci, care nu vrea să știe de nevoile unei omeniri suferinde, care nu este blând și cuviincios trăiește în așa chip încât Dumnezeu nu poate să conlucreze cu el la desvoltarea caracterului. Minteți și inima se pot mai bine desvolta atunci când simte o milă duioasă față de alții, până acolo încât revărsăm și asupra lor din bunătățile și privilegiile noastre pentru a face față la nevoile lor. Faptul că adunăm și ținem numai pentru noi tot ce putem, tinde să ne sărăcească sufletul. Dar toate însușirile lui Hristos stau gata să fie primite de aceia cari vor face lucrarea pe care le-a dat-o Dumnezeu, și anume să lucreze după pilda lui Hristos”.

A sosit timpul ca noi să predicăm adevărul prezent mai mult cu fapta decât cu cuvântul. Comunitățile noastre trebuie să devină facile de lumină prin fapte de milostenie pentru cei cari au nevoie de ea. Să facem din vreme pregătiri pentru înființarea de cantine în timpul iernii. Aci oamenii vor primi, pe lângă hrana corporală, și hrană spirituală. Domnul Isus Hristos ne făgăduiește ajutorul Său. V. Tolan

Un strigăt de redeșteptare

(Urmare dela pag. 5).

Dumnezeu și fiecare bărbat, femeie sau copil care are cunoștința adevărului ar trebui să fie capabil să discearnă semnele timpului. Slăbiciunea și incapacitatea Comunității trebuie să dispară. Puterea creatoare de sus trebuie să dea viață uneltelor omenești pe cari Dumnezeu vrea să le întrebuițeze, ca ei să fie capabili să conlucreze cu ființele cerești. Dumnezeu dorește ca Biserica aceea căreia i-a fost încredințat adevărul ceresc, să nu rămână moartă în greșeli și păcate.

E. G. White

Spiritul Profetiei ne spune că pentru timpul sfârșitului o puternică lucrare trebuie să se facă prin „toate trupurile”, tineri și bătrâni, și anume prin aceia cari sunt robii Lui. Lucrarea aceasta care cuprinde pe membrii laici să aibă loc sub conducerea lui Dumnezeu pentru vestirea celei din urmă solii de har.

Potrivit cu îndemnul date de Cuvântul lui Dumnezeu și instrucțiunile venite prin Spiritul Profetiei, s'au organizat cursuri speciale pentru evangheliști laici, cu care ocazie s'au dat instrucțiuni celor cari, mânați de Dumnezeu și aleși de Comunitate, s'au dedicat acestei lucrări. În toate Conferințele noastre s'au ținut cursuri de felul acesta la care au luat parte sute de bărbați și femei destoinice pentru a învăța și a îndeplini o astfel de lucrare.

După studiu cu rugăciune și cu devoțiune s'a făcut consacrarea, împuternicirea și trimiterea celor câteva sute de evangheliști laici. Indată cu zel aceștia au pornit la lucru și mii de oameni au auzit în scurt timp despre a doua venire a Domnului Hristos. Domnul însoțește cu puterea Lui și cu mijlocirea Lui pe servii Săi credincioși.

Fratele predicator Al. Popov ne scrie din câmpul său următoarelor, ca urmare a lucrării evangheliștilor laici: „Mișcarea s'a făcut atât de mare, că într'o seară au venit 1.000 de ascultători la predică. Nu știam ce să mai fa-

cem cu atâta norod. Am scos scaunele din adunare pe fereastră, căci pe ușă nu se putea de mulțimea publicului și oamenii au stat în picioare tot timpul predicii... Sute de suflete s'au hotărât pentru adevăr... alte sute cercetează. Unii cari se depărtaseră dela credința și cari duceau o vieță de păcate, s'au întors, căindu-se de păcatele lor. Redesteptarea care s'a făcut aci este foarte mare; multe din caracteristicile ei se potrivesc cu mișcarea de reformă arătată în „Timpul și Lucrarea”. Mii de căi noi s'au deschis pen-

Lucrarea evangheliștilor laici

tru Evanghelie. Cei mai înverșunați împotrivoritori de altădată, ne roagă să venim în casă la ei, spre a-i învăța din Cuvântul lui Dumnezeu.... Au loc convertiri minunate.... Vedem cum Duhul lui Dumnezeu lucrează direct și indirect.... Avem și multe cazuri de intervenții ale lui Dumnezeu prin visuri, când oamenii s'au hotărât să treacă de partea lui Dumnezeu.

„Rugăciunea mea la Dumnezeu este: Deschide-ne Doamne ochii, să cunoaștem timpul în care ne aflăm și care este lucrarea pe care Tu o aștepti dela noi”.

D. Florea

RAINAY

Cuvântul acesta tradus în românește înseamnă „Tatăl nostru”, și sub numele acesta conducerea lucrării de pe insula Madagascar a publicat o revistă pentru a fi răspândită cu prilejul Săptămânii Mari din anul trecut, 1937. Pe scurt voi reda unele din experiențele pe cari le-am făcut cu această ocazie.

Prima călătorie pe care am făcut-o a fost la două sute de kilometri de Diego-Suarez, într'o localitate numită Anabanano-Ifasy. A fost pentru mine o mare bucurie, deoarece de multă vreme îmi mărginisem activitatea numai în orașul Diego-Suarez. Acum mă puteam duce să vestesc solia și

mai departe. Și cum unul dintre frații noștri malgași, cu numele Rakotosolofo, un membru zelos și devotat lucrării, intenționa să-și transporte familia în această localitate, l-am rugat să ne ia și pe noi cu camioneta lui, ceea ce a făcut cu mare bucurie. Doream să începem lucrarea la timp.

Am plecat din Diego-Suarez Luni la ora 11 dimineața și am ajuns la destinație seară la ora 10 și jumătate. În drumul nostru am trecut prin locuri foarte primejdioase — am să vă vorbesc mai târziu în ce constau primejdiile — dar bunul Dumnezeu ne-a ocrotit cu ingerii Săi.

(Urmare la pag. 10).

Reforma sanitară

Hotărîrea Comitetului Uniunii Române A. Z. Ş.
dela 10-15 Februarie 1937 cu privire la principiile
reformei sanitare

Noi, Uniunea Română a A. Z. Ş., adoptăm în Consiliu următoarele hotărîri cari reprezintă principiile de sănătate şi temperanţă, pe cari noi ca denominaţiune le ţinem şi le apărăm:

1. Recunoaştem că în Dumnezeu trăim, ne mişcăm şi suntem; că fiinţa omenească nu-şi aparţine, ci aparţine lui Dumnezeu prin dreptul creaţiunii şi răscumpărării, că corpul este pretins de Dumnezeu pentru ca în el să locuiască Duhul Său Cel Sfânt, şi că facultăţile mintale şi puterile corporale ale omului trebuie să fie folosite spre a înfăţişa un caracter şi o lucrare creştină.

2. Credem că „ceea ce seamănă omul aceea va şi secera”, şi că neluarea în seamă a legii naturale şi călcareea ei aduce după sine pedeapsa corporală, că o mare parte din bolile de cari suferă omul ar putea fi prevenite prin ascultare de legile sănătăţii, şi că noi ca creştini suntem datori faţă de Dumnezeu şi faţă de semenii noştri să observăm aceste legi cât mai pe deplin cu putinţă.

3. Credem că timpurile grele şi serioase în cari am intrat, cer foarte mult din rezervele noastre de energie fizică şi mintală, că o bună stare de sănătate este de o deosebită importanţă spre a ne face în stare să facem faţă nevoilor acestor timpuri grele, şi că dacă voim să ne păstrăm sănătatea noastră trebuie să avem o înţelegere a legilor cari conduc buna noastră stare fizică şi să le urmăm în toate deprinderile noastre de viaţă.

4. Credem că Dumnezeu a dat poporului Său o solie specială pentru timpul acesta care le va da putere să stea în timpul apropiatei crize şi să triumfeze în împărăţia Sa. Ca o parte principală a acestei solii, Dumnezeu a dat instrucţiuni cu privire la îngrijirea corpului, cari dacă sunt bine puse în practică, vor aduce sănătate şi tărie, şi o creştere de vigoare şi energie pentru lucrarea Sa.

5. Credem că lumina descoperită în adevărata ştiinţă, în Biblie şi în Mărturiu, este de folos numai dacă este urmată, şi că tot poporul nostru va trebui să primească cu încredere adevărul

despre vieţuirea sănătoasă şi să practice principiile ei atât în căminurile lor, cât şi în vieţile lor individuale.

6. Credem că principiile reformei sanitare cer o totală abstenenţă dela toate băuturile otrăvitoare, precum sunt berea, vinul şi băuturile spirtoase, tutunul în toate formele sale, ceaiul şi cafeaua, aromatele aţăătoare şi condimentele.

7. Credem în exerciţiul suficient şi potrivit şi în orele potrivite şi suficiente de somn şi repaus.

8. Credem în îmbrăcarea cuvenită a corpului, avându-se în vedere căldura, protejarea, simplitatea şi modestia.

9. Credem în stricta curăţenie a corpului şi a locuinţelor şi în protecţia împotriva insectelor aducătoare de boli şi împotriva tuturor condiţiunilor cari cauzează boala.

10. Credem că trebuie să facem totdeauna tot ce ne stă în putinţă spre a procura corpului hrană sănătoasă şi nutritivă, folosită cu simplitate în varietate şi cantitate şi bine pregătită.

11. Credem că cea mai bună dietă a omului este aceea care a fost prevăzută dela început, cereale, fructe, nuci şi vegetale la care se poate adăoga ouăle şi produsele laptelui, dacă sunt căpătate în condiţiuni sigure de sănătate.

12. Credem că în cazul cel mai bun carnea ca aliment, nu este decât o hrană pentru vremuri de nevoie; că chiar dacă ea are valoare nutritivă, conţine în acelaşi timp produse otrăvitoare provenite din arderea ţesuturilor animale; şi că folosirea sa ca aliment în condiţiuni obişnuite este însoţită de riscuri pentru sănătate.

13. Credem că acum când îmbolnăvirea animalelor ia proporţii, folosirea cărnii ca aliment este însoţită de o primejdie din ce în ce mai mare; că noi trebuie să dăm o atenţie serioasă instrucţiunii urgente, care ne este dată de a încerca în chip stăruitor să procurăm pentru mesele noastre numai acea hrană care este cea mai sănătoasă şi cea mai potrivită pentru sănătate.

14. Credem că principiile unei vieţi sănătoase trebuie să fie adoptate de membrii noştri, şi practicate cât mai pe

deplin cu putinţă. Noi nu trecem cu vederea faptul că în unele ţări sunt stări de sărăcie şi lipsa ar face greu sau chiar cu neputinţă pentru credincioşi, să capete o cantitate sau varietate îndestulătoare din acele alimente, cari sunt cele mai potrivite pentru păstrarea sănătăţii, şi de aceea noi nu vrem să impunem principii drastice cu neputinţă de ţinut. Noi de asemenea credem că nimeni nu trebuie să judece pe alţii în chestiunea de dietă.

Consiliul a mai adoptat unele hotărîri în ce priveşte reforma sanitară:

15. Ni se spune că: „atunci când solia îngerului al treilea este primită în toată plinătatea ei, reforma sanitară va primi locul său în Comitetele Conferinţelor, în lucrarea Comunităţii, în cămin, la masă şi în toate aranjamentele gospodăriei”. — *„Mărturiu”, Vol. 6, p. 227.*

Ne exprimăm ca o convingere a noastră că, într'o oarecare măsură nu s'a dat atenţie acestui sfat de-a-lungul anilor. Noi preţuim credincioşia faţă de instrucţiune dovedită în vieţile multora din devoţaţii noştri fraţi şi surori. Noi recunoaştem de asemenea că o mare parte dintre lucrătorii noştri au fost credincioşi faţă de aceste principii. Este de regretat totuşi că unii n'au simţit pe deplin răspunderea conducerii, de a fi pilde pentru Biserică, în ce priveşte păzirea principiilor sanitare. Credem că a venit timpul acum când să se dea principiilor sanitare locul hotărît de Cer în practica şi învăţătura fiecărui conducător de Comunitate şi Bisericii în general.

De aceea noi, ca reprezentanţi ai Bisericii A. Z. Ş. din România adunaţi în Consiliul de Iarnă, ne exprimăm înalta noastră consideraţie faţă de principiile sanitare date acestui popor. Recomandăm ca aceste principii să primească sprijinul sincer şi iubitor din partea conducătorilor şi membrilor noştri din toată Uniunea.

Ar fi cu neputinţă să specificăm diferitele detalii ale acestor principii. Ele se raportă la hrana pe care o mâncăm şi la aerul pe care-l respirăm; la exerciţiul şi odihna; la folosirea apei pentru băut şi pentru baie, şi tratarea bolilor, la îmbrăcămintea pe care o purtăm, la locuinţele noastre şi împrejurările lor, la folosirea drogurilor şi narcoticelor, la pregătirea alimentelor şi o dietă echili-

(Urmare la pag. 14).

La acesată însemnată întrebare, pe care scumpul nostru Mântuitor Isus Hristos a adresat-o în toate timpurile către credincioşii din biserica Sa, au fost mulţi cari au răspuns în mod voluntar şi cu multă bucurie, părăsind totul şi fără a se tocni cu Domnul Isus câtă plată aveau să primească. Lor le era deajuns de a merge cu Mântuitorul, să asculte de cuvintele Sale şi să lucreze în unire cu El. Chiar aşa s'au petrecut lucrurile şi cu ucenicii. Când Isus porunci lui Petru şi tovarăşilor săi, să-L urmeze, ei părăsiră imediat luntrile şi plăşile lor. Unii dintre ucenici, aveau rudenii şi familii de întreţinut; dar când primiră invitaţia Mântuitorului ei nu mai întârziară şi nici nu întrebară: „Cu ce să trăiesc, şi cu ce să-mi întreţin familia”. Ei ascultară pur şi simplu chemării; şi când Isus îi întrebă mai târziu: „Când v'am trimis fără pungă şi fără traistă şi încălţăminte, n'afţi dus lipsă de ceva?” Ei au zis: „De nimic”. Astăzi mai mult ca oricând Domnul Isus pune aceeaşi întrebare: „Pe cine să trimit şi cine va merge pentru Noi?” Sufletele sincere şi dornice de mântuire, iubitoare de Dumnezeu şi de aproapele, răspund, şi vor răspunde imediat şi fără întârziere: „Iată-mă, trimite-mă!”

Un răspuns la apelul Spiritului Sfânt

La asemenea chemare adresată bisericii Sale din acest timp, o familie credincioasă din Chişinău, a răspuns cu bucurie prin trimiterea a 4 tineri din aceeaşi familie în lucrarea de evanghelizare cu cărţi. Fotografia de faţă ne prezintă întreaga familie compusă din 7 persoane. După numere vom vedea începutul şi activitatea fiecăruia.

Georghe Sârbu (1). A primit botezul în toamna anului 1937. Luând parte la o adunare districtuală din Basarabia, a

avut ocazia să audă stăruitoare apeluri pentru lucrarea cu literatura. Spiritul Domnului l-a hotărît cu acea ocazie să plece în lucrare. Deşi nu avea bani cu ce să înceapă lucru, nu s'a descurajat, a luat din Comunitate un teanc de reviste şi a plecat la lucru. Domnul l-a binecuvântat cu succes, şi-a făcut capital şi acum este un foarte bun evanghelist cu cărţi în via Domnului, dela 1 Noembrie 1937.

Elena Sârbu (2). În etate de 15 ani, prietenă de adevăr, văzând că fratele ei Gheorghe face o lucrare aşa de frumoasă şi este binecuvântat de Dumnezeu, numaidecât a dorit să meargă şi ea la lucru. Dar nu avea nici cărţi, nici bani, şi nici servietă. Cu toate acestea nu s'a descurajat deloc, a luat un carton, a imprumutat reviste dela fratele ei şi a plecat singură la lucru. Aceasta a fost la trei săptămâni după fratele ei. Domnul a binecuvântat-o cu succes şi cu mult curaj şi acum are şi capital, şi servietă şi este şi o bună şi harnică evanghelistă cu cărţi.

Ilie Sârbu (3), în etate de 17 ani a fost atras imediat de experienţele celorlalţi doi membri din familie şi numaidecât a luat şi el un carton neavând servietă şi nici bani s'o cumpere, a imprumutat reviste dela fratele şi sora lui şi a plecat singur să lucreze. De asemenea Domnul l-a binecuvântat cu succes imediat, şi-a cumpărat servietă, a făcut şi comandă la Editură. Acuma lucrează împreună cu sora lui şi sunt amândoi plini de curaj.

Ilie Sârbu (4). În etate de 24 ani lăcătuş mecanic, avea şi serviciu, dar văzând că cei trei fraţi au plecat să lucreze cu cărţi şi că sunt binecuvântaţi de Domnul, imediat a părăsit serviciul şi tot fără servietă a plecat şi el la lucru singur şi chiar în prima zi a avut un frumos succes. Am vorbit cu el, şi din

Pe cine să trimit?

toată inima mi-a spus: Frate Şchiopoaia, doresc să-mi consacru viaţa mea şi tinereţea mea Domnului şi sfintei Sale lucrări cu literatură şi rog pe Domnul să mă ajute”.

Acuma şi-a cumpărat servietă, are şi cărţi, şi este un curajos lucrător.

Vasile Sârbu (5), în etate de 8 ani.

Ioan Sârbu (6) în etate de 6 ani. Aceşti doi, văzându-se mici şi neputând merge şi ei cu fraţii lor la lucru, fără să-i fi învăţat cineva din familie, au început să ceară la fiecare rugăciune: „Doamne, dă-ne Spiritul Tău cel Sfânt ca să facem şi noi lucrarea Ta. Doamne ajută pe fraţii noştri şi pe sora noastră a face cu succes lucrarea Ta. Dar ajută-ne Doamne să fim şi noi evanghelişti cu cărţi”.

Agafia Sârbu (7) este mama celor 4 tineri cari lucrează cu cărţi şi a celor doi micuţi cari se roagă pentru cei cari lucrează, ca Domnul să le dea succes. Am întrebat-o dacă se simte fericită că cei 4 fii a ei vestesc Evanghelia prin literatură. Mi-a spus cu lacrimi de bucurie, că este foarte fericită, cea mai fericită dintre femei, având 4 copii consacraţi Domnului şi lucrării Sale şi doi micuţi cari nu încetează a se ruga pentru Spiritul Sfânt şi pentru ca să meargă şi ei la lucru. Această familie venită de curând la credinţă, este vrednică de imitaţi şi de luat ca model de toate familiile Adventiste, aşa ca şi familia lui Filip, Evanghelistul care avea 4 fete, cari toate prooroceau.

Iubiţi părinţi, cărora Domnul v'a dat copii, consacraţi-i Lui şi lucrării Sale sfinte înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu.

Iată ce ne spune Domnul prin serva Sa. „Cei cari leapădă copiii privilegiul de a lucra împreună cu Hristos, leapădă singura educaţie care aduce cu sine pregătirea pentru participarea cu El în gloria Sa. Ei leapădă educaţia, care în viaţa aceasta dă tărie şi nobleţe de caracter. Mulţi părinţi refuzând copiilor crucea lui Hristos, au aflat prea târziu că ei îi predaseră vrăjmaşului lui Dumnezeu

și al omului. Ei au sigilat ruina lor, nu numai pentru viața viitoare, dar chiar pentru viața aceasta prezentă. Ispita i-a biruit. Ei au devenit un blestem pentru lume, o mahnire și o rușine pentru cei cari i-a născut”.

Deci încă odată zic: Dați copiii voștri Celui care a binevoit să vii dea. Fie ca

bunul nostru Tată cereș să ajute pe toți părinții cari au copii să-i consacre Domnului atunci când vine chemarea dela El.

Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?

V. Șchiopoaia

Galați

Un paradis pământesc

(Insula Lordului Howe)

Această insulă este situată la 576 km de Australia, la 31,3 latitudine sudică. Este o țară minunată, plină de soare, cu o fertilitate mare, o abundență de ploaie și o vegetație bogată. Acolo nu sunt nici călduri prea mari nici frig prea mare, are vânturi puternice însă nu se întâmplă niciodată uragane distrugătoare.

Palmierul Howe este de origină indigenă și vânzarea semințelor lui constituie o sursă importantă de venituri pentru locuitorii insulei. De un secol acești palmieri sunt căutați în țările temperate și subtropicale pentru înfrumusețarea saloanelor, săliilor, etc. Este o insulă încântătoare încât și vrăjește cu farmecul ei pe toți vizitatorii cari sosesc aci dela Sidney, dela o distanță cam de 770 km; la fiecare cinci săptămâni un vapor vine în cursă aci.

Locuitorii insulei, al căror număr variaza între 110 și 140 n'au nici căruță, nici bicicletă și cu atât mai puțin un automobil, ci au numai niște sănii ca pe insula Madeira. Viața socială este foarte bine regulată aci, deoarece locuitorii și vizitatorii lor au în măsura cea mai mare posibilă pace, libertate și fericire. Onestitatea insularilor este proverbială, furtul este aproape necunoscut, nu există închisori, nici magistrați, nici avocați, nici chiar jandarmi, și statul este reprezentat numai de trei insulari cari conlucrează cu o comisie care se găsește în Sidney. Grija pâinii zilnice nu-i turbură deloc și birurile sunt de răs. Pentru culegerea semințelor de palmier 30 până 40 de oameni

lucrează cam 2 ore pe săptămână — ceea ce este mai bine decât săptămâna de lucru cu 40 de ore. Restul timpului ei pot să-și cultive fermele lor mici de 4 sau 5 hectare, să pescuiescă, sau să vâneze șobolanii, singura plagă a insulei.

Cinematografele sunt renumite pentru lipsa de spectatori, ziarele de asemenea, însă aceia cari sunt mânați de curiozitate să știe cât este lumea de minunată, agitată sau de rea pot ceti aceasta în buletinul telegrafiei fără fir în cele două pensiuni, singure pe insulă.

Insula este fără medic, însă o soră de caritate vine din când în când în vizită și are grijă cu mult devotament și pricepere de bolile și accidentele cari se întâmplă foarte rar.

O școală primară și două biserici (anglicană și adventistă) contribuie la formarea mintală și spirituală a locuitorilor de acolo.

Dr. P. A. DeForest

Rainay

(Urmare dela pag. 7).

A doua zi am început lucrul. Cu toate că la țară locuitorii sunt săraci, și ca să dea un franc (6—8 lei) pe o revistă pentru ei însemnează ceva, am putut să vîndem cu ajutorul lui Dumnezeu un număr destul de frumos de reviste.

În aceeași zi am plecat în altă comună mai mare, numită **Ambi-**

lole, unde am ajuns seara la ora 7. A doua zi, fratele nostru Rakatosolofa a plecat cu camioneta spre Diego-Suarez, iar noi — Rojomay, evanghelistul, și cu mine — am rămas să continuăm lucrarea pentru Săptămâna Mare. În această localitate am avut un succes minunat. Cu toată arșița aproape de nesuferit a soarelui, am mers din casă în casă, împărțind „pâinea vieții”. Oamenii ne primeau cu bucurie, și își procurau revistele noastre. Unii știau că suntem dela Misiunea Adventistă și ne spuneau că citesc cu mare plăcere revistele noastre.

O altă călătorie misionară am făcut-o în comuna **Tongonbato**, la douăzeci de kilometri depărtare de Diego-Suarez, tot cu camioneta fratelui Rakatosolofa. Era tocmai ziua de 2 Noembrie, 1937, zi de mare sărbătoare națională în amintirea eroilor căzuți în războiul mondial. Și de data aceasta Domnul ne-a însoțit în lucrarea Sa. Cu toată sărăcia luciei a locuitorilor, am putut distribui peste 70 de reviste.

Mica noastră grupă a vândut literatură în valoare de 1000 de franci (6—7000 lei) pentru Săptămâna Mare. În felul acesta am întrecut ținta ce ne-a fost fixată de Misiune. Suntem foarte recunoscători Domnului pentru acest succes. Au fost unii membri și prieteni de adevăr cari au vândut până la 30 de reviste. Sigur, aceasta este prea puțin în comparație cu ce pot face vitejii din România, dar trebuie să țineți seama de condițiunile de aici și de faptul că cei cari lucrează sunt suflete cari mai înainte nu făceau niciun efort pentru binele semenilor lor. Dar acum cunosc pe Isus, și iubirea Lui pentru omenire îi îndeamnă la lucru pentru alții.

Iubiți frați din România, rugați-vă pentru lucrarea noastră din Madagascar și pentru poporul malgaș.

Grupa adventistă din Diego-Suarez vă trimite salutările sale cele mai călduroase.

C. Tolici

Misionar român în Madagascar

Cum trebuie să fie femeia pe care o doresc de soție

„Nu este bine ca omul să fie singur”. Un Tată iubitor știa ce este bine când a spus lucrul acesta. Sunt sigur că a făcut bine când a înzestrat pe om cu însușirea tovarășiei.

Nu este bine ca eu să fiu singur. Eu sunt o ființă socială. Cer tovarășia. „Fiecare dorește o inimă care să bată la fel cu a lui, o urâche căreia să-i șoptească încrederile și frământările sale, o mână de care să se poată prinde în chip sigur, și un braț pe care să se poată sprijini în siguranță”. Am de purtat o povară, o povară pe care n-o pot purta singur. Nicio rudă, nici chiar un prieten, nu poate satisface în totul această nevoie a mea. Este nevoia de cineva care trăiește, împărtășește și crește împreună cu mine, care să satisfacă dorința mea de a mă înțelege, să-mi procure un loc pentru iubirea mea, să săvârșească împreună cu mine lucrarea Aceluia care ne-a chemat la servire. Am nevoie de tovarășia strânsă a unei femei care să fie „un ajutor potrivit” pentru mine. Am nevoie de o soție.

O persoană înțelegătoare

În primul rând ea este o persoană înțelegătoare. Dar nu mă gândesc întâi și întâi la pregătirea ei intelectuală când folosesc cuvântul „înțelegătoare”. Vreau să spun prin aceasta înțelegătoare cu inima. Viitoarea mea soție are o inimă deschisă, un spirit generos, este îngăduitoare; mintea ei este deschisă totdeauna ca să primească o idee nouă. Ea nu este încăpățanată, bigotă, sau fixă în căile ei, ci este totdeauna gata să asculte și partea cealaltă a chestiunii. Ba ceva mai mult decât aceasta, ea personal caută să înțeleagă punctul de vedere al celeilalte persoane, și în chip vădit este doritoare să capete o nouă idee.

Mărinimia ei este ceea ce o face să fie atrăgătoare — o persoană care se vâra să se intereseze mereu de altă persoană nu poate ajunge să fie atrăgătoare. Ea nu te plictisește, și nici nu este plictisită de tine. Ea nu condamnă niciodată ceea ce nu înțelege, ci așteaptă momentul când înțelegerea dă naștere la simpatie. Aparentele deosebiri de rasă sau religie, de vârstă sau educație, n'au nicio însemnătate pentru ea. Ea vede un bine virtual în oricine și crede pe oricine sincer până când acesta își dovedește falșitatea. Învață dela toți — dela cei de sus și dela cei de jos, dela bătrânul filosof și dela copilăș. Încrederea ei dă naștere la încredere. Ea este de toate pentru toți, pentru ca prin orice mijloc să salveze pe cineva. Pe scurt, este o persoană înțelegătoare. Numai o astfel de generozitate de spirit din partea ei, cred, ne va ajuta să împlinim planul lui Dumnezeu pentru viața noastră conjugală într'o lume în care inimile oamenilor tânjesc de dorul de a fi înțelese.

Să nu credeți că viitoarea mea soție există numai ca o asistentă în învoiala de căsătorie. Ea nu trebuie să fie cunoscută numai din pricină că este soția fratelui K. Eu disprețuiesc pe omul acela care adaugă „și soția” la propriul său nume în registrul dela hotel. Eu prefer „Dl. și Dna. Marin Voicu”. Ea trebuie să fie un individ, nu o oglindă; o personalitate, nu un reflector; o femeie în propriul ei drept — cunoscută prin conducerea ei activă între femeile din Comunitatea noastră și din localitate, pe care se poate bizui cineva ori de câte ori este nevoie de talentele ei, recomandată prin spiritul ei de inițiativă și întreprindere, căutată ca gazdă, iubită pentru dragălașenia ei.

Deși cred în acea unire desăvârșită prin care cei „doi for-

mează un singur trup”, totuși doresc ca ea să merite respectul aceloră cari o cunosc ca o persoană, nu reflectând personalitatea soțului ei, ci numai personalitatea Maestrului ei. Și în privința aceasta dați-mi voie să spun că mi-ar face plăcere ca ea să fie în stare să-și câștige existența pe vreun oarecare tărâm. Sper că nu va avea nevoie să facă vreodată așa ceva, dar cred că aceasta va contribui într'o mare măsură la respectul de sine și la liniștea mea sufletească dacă are această însușire. Poate că Dumnezeu vede că ar fi bine să mă ia de lângă ea. Aș vrea ca ea să fie gata să meargă mai departe.

Am spus mai sus că viitoarea mea soție este doritoare de idei noi. Mintea ei trebuie să fie o vistierie de gânduri frumoase? De ce? Vor veni timpuri când ea va trebui să rămână singură cu poverile gospodăriei ei, timpuri când eu voi fi în călătorie; sau poate că Dumnezeu ne va chema în vreo țară depărtată unde zile nenumărate ea trebuie să rămână acasă în vreme ce eu sunt în călătorie prin câmp. Atunci mintea ei trebuie să fie împărăția ei; ea trebuie să fie înzestrată așa de deplin cu idei și să fie așa de doritoare după idei noi încât nicio singurătate excesivă, murmur sau nemulțumire, să nu strice liniștea sufletului ei. Aș dori ca ea să fie desăvârșită în vreo artă oarecare, așa cum ar fi de pildă muzica, nu numai spre a mă putea face fericit în lucrarea mea și a aduce bucurie altora, ci ca să-și poată mângâia propriul ei suflet cu frumusețe.

O minunată clăditoare de cămin

Soția mea este o excelentă clăditoare de cămin. Nu întrebuițez expresia gospodină sau menajeră — eu pot să plătesc pe cineva să-mi fină casa curată și în ordi-

ne pentru o sumă oarecare de bani săptămânal; pot să iau masa și la unul din multe restaurante; pot să-mi dau rufele murdare la vreuna din spălătoriile preferate. Dar niciunul din aceste lucruri nu mă mulțumește — eu doresc ca soția mea să fie o clăditoare de cămin. Doresc ca să se împărtășească de lucrurile pe cari eu — așa zice mai bine noi — le posed, simțământ care face din căminul meu un castel. Ea va fi harnică, da, dar va fi stăpână în căminul nostru, și a tot ce depinde de el, iar nu sclava lui. „Plănuește-ți lucrul, apoi adu planul la îndeplinire”, va fi lozinca ei. Ea nu se va rușina de muncă, pentru că știe că munca este înobilatoare, și că „toți își fac datoria și onorează religiunea lor atât atunci când lucrează la cazanul cu rufe și la spălutul vaselor, cât și atunci când merg la adunare”, după cum cetim în „Mărturii pentru Comunitate”, vol. 4, pag. 590. Ea va recunoaște că „frumusețea casei este ordinea”.

Dar, repet, ea nu trebuie să fie o sclavă a obișnuinței. Uneori, jocul copilului în lumina soarelui de dimineață, sau cântecul privighetorii primăvara, sau o oră de visare în grădina, ori un capitol dintr-o carte, sau o privire de câteva minute la colorile unui apus de soare, poate fi cu mult mai însemnat decât simpla ascultare de obișnuință. Și se poate întâmpla ca o ninsoare neașteptată să ne invite în pădure, sau aișorul proaspăt să ne atragă în zorii zilei ca să ne umplem coșulețul pentru salata de seară. În astfel de împrejurări așa dori ca ea să fie în stare s'o rupă cu obișnuința, să-și umple sufletul cu frumusețe, să-și întărească spiritul pentru zilele grele cari vor veni. Atunci știu că ea se va întoarce la îndatoririle ei cu bucurie și cu o râvnă înnoită, și că întreținerea căminului nu va fi niciodată un chin pentru ea.

E lucru foarte sigur că soția mea va fi o bună bucătăreasă, un fel de bucătăreasă pe care prietenii mei o numesc fericită, o bucătăreasă din acelea cari ridică în slăvi fasolea verde, cartofii și

pâinea integrală. Pe mine mă interesează religia care există într-o bucată de pâine. Eu cred, împreună cu Gladstone, că „soarta unei națiuni depinde adesea de digestia bună sau rea a unei mese bune”. Și deși activitatea mea are puțin de a face cu soarta unei națiuni, sunt sigur că soarta mea și soarta acelor pe cari îi întâlnesc în fiecare zi poate fi influențată în parte după hrana pe care viitoarea mea soție mi-o va pune înainte.

Tot așa, doresc ca ea să fie o

ființă fericită — fericită pentru că înaltă vieța căminului, și vede o importanță veșnică în ceea ce pare adesea obișnuință plictisitoare, îndeplinindu-și munca de gospodină ca pentru Domnul.

Apoi, la sfârșitul fiecărei zile, dacă îmi aduc la îndeplinire partea vom fi în stare să ne rugăm astfel: „Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeuului nostru! Și întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea mâinilor noastre!”

(Va urma)

K. K.

De ce trebuie să avem școli de Sabat

1. Pentru că Pavel zicea: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obiceiul; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie”. (Ebrei 10, 25). Și obiceiul lui Isus era de a merge la școala de Sabat (sinagogă) în fiecare Sabat. (Luca 4, 16).

2. Noi trebuie să fim aci la timp, pentru că Isus este aci prin Duhul Său cel Sfânt, chiar dacă numai doi sau trei sunt de față. (Mat. 18, 20). Negreșit că noi nu vrem să-L facem să aștepte, după cum n'am dori să aștepte un slujbaș al cărmuirii dacă am avea de-a-face cu el.

3. Copiii noștri trebuie să vină la școala de Sabat, pentru că Dumnezeu ne poruncește să-i învățăm din cuvântul Său (Deut. 6, 7). Timotei cunoștea Scripturile din copilărie (2 Tim. 3, 15) și Isus zicea: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti”. Și dacă El este în școala de Sabat, după cum am observat mai sus, atunci trebuie să aducem pe copii la El.

4. Noi trebuie să studiem zilnic lecțiunea școlii de Sabat, pentru că Isus zicea: „Omul nu trăiește numai cu pâine”. (Mat. 4, 4). Ieremia zice: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit”. (Ier. 15, 16). Iov adaugă: „Am socotit cuvintele gurii Sale mai presus de hrana necesară”. (Iov 23, 12 trd. engl.)

5. Noi trebuie să aducem daruri în școala de Sabat, pentru că Dumnezeu a poruncit ca nimeni să nu se înfățișeze gol înaintea Lui. (Exod 34, 20), și ni se spune: „Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui”. (Ps. 96, 8).

Astfel, nu este nicio lucrare a școlii de Sabat, care să nu fie o directă împlinire a poruncilor Scripturii.

Dumnezeu așează povara îngrijirii de turmă în deosebi asupra slujbașilor școlii

de Sabat și instructorilor. Atât lor cât și presbiterilor le este dată porunca din 1 Petru 5, 2: „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră”. Și Pavel vorbește membrilor școlii de Sabat cu deosebire, spunându-le: „Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii cari au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v'ar fi de niciun folos”. (Ebrei 13, 17).

Multe din Comunitățile și grupele noastre n'au predicatori cari să le deservescă, și fiecare instructor al școlii de Sabat trebuie să simtă că este păstor al „turmei” sale mici, de șase sau zece persoane. Dacă s'ar face lucrul acesta, și instructorul, nu numai ar hrăni turma, ci ar și ocroti-o împotriva lupilor cari ar voi s'o nimicească, n'ar fi căderi dela credință în rândurile noastre. Duhul lui Dumnezeu ne spune: „Să nu refuzați a primi răspunderi pe motiv că vă dați seama de slăbiciunea și nevrednicia voastră. Dumnezeu vă va da înțelepciune și putere, dacă vă consacrați Lui și rămâneți umili. Fie ca nimeni să nu refuze să lucreze din pricina leneviei”. — „Mărturii pentru școala de Sabat”, p. 23.

Într'adevăr, o mare răspundere zace asupra instructorilor. Care va fi răspunsul vostru când Dumnezeu vă va pune această solemă întrebare: „Unde este turma, care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mândru?” (Ieremia 13, 20). El vă pune păstori asupra turmei voastre. Sunteți păstori ai acelei grupe. Și când vi se va pune această întrebare la ziua judecării, să fiți în stare să răspundeți: „Iată-mă, eu și copiii, pe cari mi-i-a dat Dumnezeu”. (Ebrei 2, 13; Isa. 6, 8, 18).

Henry F. Brown

PAGINA GOSPODARULUI

Grija ce trebuie să o purtăm pentru vite primăvara

Vitele sunt bucuria gospodarului. Cu cât acestea vor fi mai sănătoase și mai frumoase, cu atât bucuria lui va fi mai mare.

Toată iarna, gospodarul a deschis mereu ușa grajdului, pentru a îngriji vitele lui, și acest gospodar care a făcut acest lucru la timp și bine nu regretă acest lucru primăvara când vitele trebuie folosite la munci. Dar nu numai pentru acestea ci pentru toate vitele lui el se bucură, acum văzându-le frumoase și cu o înfățișare plăcută.

Odată cu venirea anotimpului de primăvară n'a încetat însă grija pentru vite, dar ea se schimbă acum puțin față de cea din timpul iernii. De îndată ce au sosit zilele călduroase de primăvară și vitele vor începe să iasă afară din grajduri, trebuie să facem o radicală curățenie în grajduri. Curățenia aceasta cuprinde în sine o completă văruire a grajdurilor de sus până jos. Începând apoi de jos până la înălțimea de 1,50 până la 1,75 m, spoim peretele cu negru, cam atât cât e înălțimea vitelor. Văruiul să se facă și pe dinafară. Grajdul trebuie apoi bine de tot stropit cu creolină și mai înainte de a-l vărui, șters tot praful de pe sus și din toate părțile din grajd.

Curățenia trebuie să se extindă și asupra vitelor. Dacă în timpul iernii am țesălat vitele și le-am periat, am făcut foarte bine și trebuie să facem acest lucru pentru vitele noastre. Odată cu venirea primăverii, lucrul acesta trebuie făcut mult mai riguros. Aceasta pentru motivul că acum, odată cu venirea căldurilor, dacă animalele nu vor fi bine țesălate și periate și vor fi pline de praf, foarte ușor vor fi năpădite de paraziți, păduchi sau râie. Acești paraziți sunt foarte primejdioși pentru vite, întrucât le sug corpul, slăbindu-le, făcându-le să-și piardă toată pofta de mâncare, etc. Și apoi cine s'ar putea uita cu plăcere, ca vitele lui să fie păduchioase și răioase? Cred că nu ne-am putea lăuda cu un astfel de lucru. De aceea trebuie luate măsuri. Măsurile ce trebuie luate sunt: O deplină curățire a vitelor. Țesălatur lor zilnic și periatul imediat după țesală. Aerisirea cât mai completă a grajdurilor. Scoaterea vitelor la plimbare, de îndată

ce razele soarelui au început să se arate. Trebuie însă ferite de curenți reci.

Dacă totuși acești paraziți s'au ivit, trebuie luate măsuri de înlăturare lor. Aceste măsuri sunt: a) Izolarea animalelor bolnave de cele sănătoase. b) Tunderea celor bolnave și facerea unei băi cu apă caldă în care s'a pus puțină sodă. Frecarea corpului animalului bolnav cu o perie, ca să cadă toate cojile ce au fost provocate de acești neplăcuți paraziți. După frecarea corpului, se va aplica următorul tratament, recomandat de facultatea de medicină veterinară, și publicat în revista „Drumul Nou”: Se cumpără dela farmacie 600 gr. hiposulfat de sodiu, pe care-l punem să se topească într'un litru de apă. Aceasta e prima soluție, ca primul medicament. Apoi, se cumpără tot dela farmacie 90 cm. c. acid clorhidric, care se toarnă în 900 cm. c. de apă. Din acest amestec se formează al doilea medicament.

După ce animalul a fost bine spălat cu apă caldă, săpun și sodă, cum am scris mai sus, se freacă o parte din corp bine cu o perie muiată în soluția dintâi. (Hiposulfatul de sodiu). După aceea ștergem bine cu o cârpă curată și puțină apă curată, ochii și nările. Cam după o jumătate de oră, frecăm din nou corpul dar cu soluția a doua. (Acidul clorhidric.) După terminare, ștergem la fel ochii și nările. Ferim tot timpul ochii și nările animalului, pentrucă aceste soluții sunt otrăvitoare. Tocmai pentru acest lucru nu vom aplica tratamentul pe tot corpul ci odată pe o jumătate, iar peste câteva zile pe restul corpului. Dacă după prima aplicare a tratamentului, animalul n'a scăpat, după 5—6 zile vom mai aplica tratamentul încă odată, de data aceasta îl vom scăpa de acești paraziți dacă tratamentul a fost bine aplicat.

Mai cunoaștem apoi și alte tratamente pentru a scăpa animalele de acești paraziți, cum ar fi de exemplu leșia de tutun, care e bună și împotriva râiei și distruge cu desăvârșire și păduchii. Se poate cumpăra la depozitele mari unde se vinde tutunul. Se găsește pusă în bidone și fiecare bidon e însoțit de explicația necesară, pentru folosirea conținutului.

O grijă mare trebuie să purtăm acum animalelor, ca să nu răcească. În primăvară sunt diferiți curenți reci, cari repede pot îmbolnăvi vitele, de aceea tre-

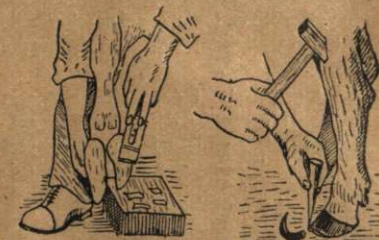
bue multă grijă depusă pentru apărarea lor.

Când venim cu ele dela lucru și sunt înădușite trebuie pusă peste ele câte o pătură. Căii mai ales sunt foarte ușor expuși a răci când vin încălziiți și plini de apă din transpirație. Trebuie bine hucumați cu paie și acoperiți cu o pătură sau un foț, până ce se liniștesc și s'a uscat nădușala de pe ei.

În timpul iernii unghiile vitelor au crescut. Odată cu sosirea timpului când ele trebuie scoase afară, trebuie să le aranjăm și unghiile. Unghiile trebuie tăiate și curățate de părțile de prisos, căci acestea vor împiedeca animalul la mers. Iată aci un clișeu de unghii crescute, și un alt clișeu arătând felul cum trebuie curățate unghiile vitelor.

Copite rău crescute

Curățirea copitelor

Odată cu sosirea primăverii și mai ales cu timpul din luna Aprilie, vitele vor începe ca să fie scoase la pășune. Trezirea vitelor dela hrana uscată de grajd, la una verde, trebuie făcută cu multă grijă. Hrana verde e foarte apoasă și va produce vitelor diaree. De aceea trebuie avut grijă ca schimbarea aceasta de hranire să nu se facă brusc ci pe rând. Într'o zi se va da puțină hrană verde vitelor, a doua zi ceva mai multă, continuându-se a se da și hrană uscată. Pe măsură ce trec zilele se va înmulți hrana verde și se va împușina cea uscată în așa fel ca în timp de vreo două săptămâni, hrana uscată să poată fi înlăturată.

Vitele trebuie culcate însă mereu în grajduri în luna Aprilie; nu a sosit încă vremea când ele să fie lăsate să doarmă pe câmp. După plecarea vitelor din grajd dimineața, grajdurile trebuie bine aerisite, pentru ca soarele să pătrundă înăuntru.

Grijă mare trebuie depusă și pentru viței mici spre a-i feri de paraziți și de răceli.

Importanța grapei în lucrările agricole

Între uneltele și mașinile agriculturii, unelte și mașini fără care nu se poate concepe o cultură sistematică, există și grapa. Grapa are folosițe multiple în agricultură. Am putea chiar spune, mult mai multe decât orice altă unealtă sau mașină agricolă. Dar, dacă are prea multe folosițe, și dacă în multe locuri trebuie să uzăm de ea foloasele grapei, nu e mai puțin adevărat că sunt tot atât de multe și mari. De grăpă avem nevoie de prima dată când am pus plugul și am întors brazdele de pământ.

Așa cum am scris și la cultura sistematică a pământului, nu există arătură unde imediat ce am arat să nu trebuie să grăpăm. Fără bine înțeles de singurele arături și anume ogoarele de toamnă, a căror bulgări și brazde trebuie lăsate negrăpate la acțiunea gerului. Incolo toate arăturile trebuie grăpate. Acest lucru pentru a mărunți bolovani, pentru a nivela locul și pentru a fărâmița pământul după plug. Totodată și pentru a împiedeca evaporarea apei din pământ, prin aceea că vom astupa toate canalele și gropile ce ar da posibilități apei de subt brazdă să se evaporeze.

Tot grapa și tot după plug strângem rădăcinile cocenilor de porumb la arăturile locurilor unde a fost porumb, precum și paiele provenite de pe urma culturilor de păioase, sau a gunoierii pământului cu gunoiu prea păios.

O lucrare importantă ce o facem cu grapa e aceea că luptăm cu ajutorul ei la distrugerea buruienilor, cari sunt socotite ca cel mai mare dușman al culturilor de tot felul. Pe drept s'a spus că buruienile stau la masă și mănâncă din același bled cu gospodarul. Știm bine că unealta cu care ne luptăm cu cel mai mare succes împotriva buruienilor este grapa. Am mai amintit la facerea ogoarelor și în alte locuri încă, pe la diferite culturi că pământul adesea după ploii și după tăvălug prinde anumite scoarțe la suprafață. Scoarța aceasta dă voie pământului să evaporeze o mare cantitate de apă, prin aceea că din loc în loc se formează printre ea vase, (locuri crăpate adânci) pe unde apa se evaporează în cantități destul de importante, pentru ca între acest timp pământul să piardă umezeala necesară pentru creșterea plantelor. Ei bine și aci tot de grăpă ne vom folosi pentru ruperea acestei scoarțe și astuparea acestui tip de vase, oprind prin aceasta evaporarea apei și ajutând în acest fel plantelor cari vor găsi la timp umezeala necesară pentru creșterea lor.

Și în multe alte locuri se mai folosește grapa, ba ea e de neapărată trebuință.

De asemenea o bună parte din arăturile de toamnă, dacă peste iarnă pământul n'a fost prea rău îndesat, nu se va mai ara ci se va face numai o grăpare adâncă sau o scormonire a pământului cu scormonitorul. Grăparea la aceste pământuri se face primăvara, ori de câte ori pământul a prins scoarță la suprafață, așa că nu s'ar putea fixa un număr exact de grăpări.

O altă foarte importantă lucrare unde mai folosim grapa e la fânețe, pășuni și la locurile semănate cu trifoiu sau lucernă. Primăvara aceste terenuri trebuie bine curățate de mărăcini, împrăștiate mușuroaiele și apoi bine grăpate cu grapa de fier. Lucrarea aceasta le va ajuta din mai multe puncte de vedere. Întâi pământul se va aerisi, buruienile și mai ales mușchiul îngrămădit pe fânețe va fi distrus și strâns, iar firele de iarbă, lucernă și trifoiu vor înfrăți.

Și în multe alte locuri suntem absolut nevoiți să folosim grapa în agricultură. Știți apoi este că nicio însământare nu se va face, până ce mai înainte n'am grăpat locul bine.

În rezumat am putea spune că grapa ajută în toate ocaziile pe unde am văzut că am întrebuințat-o, la: Distrugerea scoarței pământului, aerisirea lui, la lupta împotriva secetei, la lupta împotriva buruienilor, la fărâmițarea pământului, la nivelarea lui, etc.

Dacă împrejurările unde trebuie să folosim grapa sunt așa de multe și importante și dacă dorim să realizăm avantajele ce decurg de pe urma acestor lucrări, trebuie să cunoaștem puțin și felul, cum și când trebuie să fie folosită grapa în agricultură.

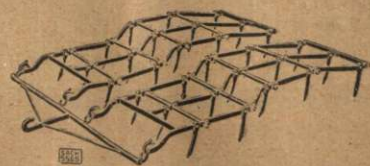
În principiu, grapa trebuie folosită pe timpuri nu prea umede. Locul trebuie să fie bine svântat, pentru că folosirea grapei pe timpuri prea umede, ar provoca mai mult rău decât bine; acest lucru, atât locului gol cât și semănăturilor și fânețelor.

După orice cultură, excluzând ogoarele de toamnă, locul trebuie grăpat. Lucrul, acesta face parte din lucrările necesare pentru distrugerea buruienilor și lupta împotriva secetei.

În ce privește lucrarea de grăpare pentru fânețe, lucerne și semănături, de obicei trebuie făcută atunci când plantele sunt mici, dar bine înrădăcinate. Dacă plantele au crescut prea mari, grăparea le-ar face rău. În mod obișnuit lucrările acestea se fac în lunile Aprilie și începutul lui Mai.

Cea mai bună grăpă care e cu cel mai mult folos întrebuințată, e grapa cu dinții de fier cu mai multe câmpuri mobile,

așa cum se vede din clișeu de mai jos.

Grapa flexibile (articulate)

Câmpurile acestor grape sunt articulate la fiecare rând transversal al dinților. Astfel fiind, grapa se poate adapta undulațiilor de teren, trecând peste toate obstacolele. Recomandabilă mai ales pentru terenuri accidentate, etc.

Pentru lucrările lunii Aprilie, a se vedea revista No. 4 din anul 1937.

Reforma sanitară

(Urmare dela pag. 8).

brată, la starea minții în legătură cu influența sa asupra funcționării organelor corpului și alte amănunte prea numeroase spre a putea fi amintite aci.

Noi credem că chestiunea dietei constituie o foarte importantă parte a unei vieți sănătoase și din pricina marelui primejdii pentru sănătate, care însoțește folosirea alimentelor de carne, credem că lucrătorii și membrii noștri, în deosebi cei cari se găsesc în împrejurimi unde pot avea la îndemână o dietă echilibrată, fără carne, trebuie să aleagă dieta lor din alimentele fără carne, folosindu-se de carne numai în împrejurări excepționale și numai ca aliment în caz de nevoie.

Lucrătorii noștri trebuie să prezinte principiile noastre sanitare ca și pe orice altă parte a adevărului prezent Bisericii lui Hristos, și prin propriul lor exemplu să aducă pe membrii Bisericii la o ascultare credincioasă de instrucțiunea pe care am primit-o. Fiecare individ trebuie să aplice cu credințioasă aceste principii în experiența sa personală și într'un spirit de generozitate față de frații săi. Apelăm la fiecare lucrător din Conferință și orice Instituție din Uniunea noastră, să se unească cu noi la acest înalt și sfânt scop.

ANUNȚURI

Marioara Postălnicescu, în etate de 14 ani dorește a se angaja ca ucenică la un atelier de croitorie de damă, cu Săbățul liber. A se adresa: Florea Postălnicescu, Str. Smârdan No. 20 Pitești.

***

Vând una mașină de tricotaș No. 5/60. Adresa: Dumitru I. Cosma, Com. Viziru, Jud. Brăila.

CONGRESUL MISIONARILOR VOLUNTARI

O mare bucurie ce trebuie să umple inima noastră este faptul că Conducătorii Comunităților A. Z. S. din România — întruniți zilele acestea în Consiliu pentru rezolvirea multor probleme importante privind înaintarea lucrării lui Dumnezeu — s'au interesat în deaproape și de nevoile Tineretului.

Frații noștri sunt convinși că timpurile sunt primejdioase atât pentru tineri cât și pentru bătrâni, și ei își unesc puterile pentru a ne ajuta. Ei cred că Dumnezeu ne chiamă la Sine și dorește a ne pregăti ca bărbăți puternici în cuvânt și faptă în vederea realizării supremului ideal — „Evanghelia Impărăției la toate neamurile, în această generație”. El are nevoie de brațe tinere și consacrate acestei lucrări, inimii predate fără rezervă tineri cari au viziunea viitorului și cari cred și întrevăd că lucrarea lui Dumnezeu se va încheia ca strălucirea soarelui la amiază și că ei vor fi aceia cari vor ține sus făclia Adevărului trecând biruitori prin greutăți și lupte grele. Da, este nevoie ca toți tinerii să fie ceea ce dorește bărbatul credincios Wesley: „Tineri cari să nu iubească decât pe Dumnezeu și să nu urască decât păcatul, și vor aprinde un foc în Univers”. Rugăciunea aceasta este aceeași pe care frații noștri o înalță către ceruri pentru noi, acum când numai un pas ne desparte de Impărăția Cerurilor.

Dar, ca să ajungem la stadiul cerut de Cel ce ne-a chemat, este nevoie de multă pregătire, stăruință în studierea Sfințelor Scripturi și a Mărturiilor, însoțite de o trăire reală a principiilor Bisericii. Este nevoie ca, adunați din când în când cu bărbății cari au dus lupta cea frumoasă a începuturilor lucrării, să ascultăm dela ei îndrumarea sănătoasă pentru aceste timpuri de nesiguranță și confuzie generală. Experiența lor bogată, viețile lor pilduitoare și cuvântul puternic dat lor de Dumnezeu trebuie să pornească asupra noastră ca ploaia binefăcătoare asupra pământului însetat. Să căpătăm putere și învățătură ca, rezistând atacurilor lui Satana să câștigăm și pe alți tineri pentru Hristos.

Apoi, avem nevoie să fim învățați ca în toate legăturile noastre sociale să prezentăm frumusețea Soliei și pe Isus Hristos ca unica speranță a celui păcătos. Raporturile noastre cu cei ce ne înconjoară, gradul de supunere și atașament față de membrii mai în vârstă ai Bisericii precum și problemele de ordin sufletec stau în fața noastră spre rezolvire.

Aceste și încă alte motive au pledat în favoarea noastră îndemnând Comite-

tul General al Uniunii să ia hotărârea ca în zilele dela 16—21 August, a. c. să avem un *Congres al Misionarilor Voluntari*, care se va ține la Institutul Biblic din Brașov.

Tineri băieți și fete, să ne luăm ca țintă — cu ajutorul lui Dumnezeu — să participăm la acest Congres, care va însemna afirmarea tinerieții și a atașamentului nostru față de principiile mișcării advente, oferindu-ne Domnului care ne chiamă să luptăm sub steagul Lui în ultima bătălie cu puterile unite ale celui rău. Va însemna un pas înainte în viața noastră spirituală, o îmbogățire valoroasă a intelectului nostru cu cunoștințe noi, dar și o reimprospătare a sentimentelor curate pe cari le putem cunoaște din viața Domnului Isus Hristos. Va însemna acest Congres începutul unui efort nou pentru tineretul din România, o eră de consacrare, studiu zelos, viață de rugăciune și zel misionar.

Sigur, participarea la Congres cere din partea noastră curaj stăruință, dar... și economie. Fiecare lucru de care ne putem lipsi constituie un izvor de economie. Fiecare para la loc sigur va asigura participarea unui număr cât mai mare de persoane. Un alt mijloc, și cel mai recomandat, este acela ca tinerii să distribuie literatură iar rabatul va putea fi

un fond pentru participarea la Congres. Va fi o onoare pentru acea Comunitate care va trezi dorința tinerilor și interesul lor pentru lucrurile cari le pot fi de mare folos, prezentându-i în număr cât mai mare la Congres.

Să nu uităm cuvintele rostite cu ocazia unui asemenea Congres de fr. Daniels, care zicea: „Tinerii Adventiștilor de Ziua Șaptea sunt cei mai favorizați și mai binecuvântați tineri din punct de vedere religios dintre toți tinerii din lume. Ei au misiunea cea mai hotărâtă dintre toți tinerii din lume. Ei au ceva solid și substanțial întru făptuirea căruia ei pot să îndrepte puterile lor”. Deci dacă așa stau lucrurile atunci să fim ceea ce Dumnezeu cere dela noi, și vom fi o bucurie pentru Comunitate.

Și acum tineri, fiți plini de curaj! Credeți că Dumnezeu este cu voi când faceți planuri bune și sunteți preocupați de pregătirea voastră în vederea slujirii. El dorește să vadă în fiecare tânăr bărbăție în întreprinderea lucrurilor mari și fiți siguri că 'El Se găsește la dreapta voastră.

Domnul să vă binecuvinteze și să vă dea posibilitatea de a veni la 16 August la Congresul Misionarilor Voluntari.

Departamentul Mis. Voluntari

Adormiți în Hristos

Sora *Reghina Blaha* în etate de 64 ani, membră a Comunității Labirint a adormit în Domnul pe ziua de 26 Februarie, 1938. A primit adevărul în anul 1911 și a fost o soră credincioasă. Cu toată vârsta înaintată nu pregeta să viziteze adesea adunările, deși era și suferindă. Credincioasă în ce privește partea Domnului, sfătuită și pe alții să fie credincioși.

Domnul să ne facă parte a o vedea la a doua venire când toți credincioșii adormiți vor învia.

București

V. Tolan

Fetița *Angela Manea* în etate de 8 ani, din Com. Ciupercentii Noi-Dolj a adormit în Domnul în ziua de 15 Februarie. După ce a luat parte cu părinții la rugăciunea de dimineață, s'a culcat în pat și seara la ora opt a fost chemată la odihnă.

Părinții împreună cu ceilalți 2 copii rămași au speranța că la învierea dreptilor o vor revedea. La înmormântare a luat parte un public numeros. Elevii din clasa I-a primară împreună cu învățătorul Școalei au condus pe fetiță până la locul de odihnă.

I. Bistriceanu

Fratele *Damian Goșu*, membru al Comunității Câmpina, în etate de 74 ani, a adormit în Domnul pe ziua de 3 Decembrie, 1937.

Cu toate greutățile pe cari le avușese în viață, el a rămas statornic, ceea ce ne dă asigurarea că va avea parte de învierea celor drepti la a doua venire a Domnului Isus.

St. Năilescu

ANUNȚURI

Vând mașini de tricotaaj, diferite numere, noi și de ocazie; primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotaajul. De asemenea primesc orice comandă în ce privește brânșa tricotaajului. Pentru informațiuni doritorii se vor adresa printr-o carte poștală la adresa: Ilie Firiță, Str. General Eustațiu, 47, București VI (Prin Ferentari).

***

Vând o mașină de curățat porumb, cu motor cu patru guri, în bună stare. Preț convenabil. Doritorii se vor adresa fratelui Ion Nițu, Comuna Ferdinand I, Jud. Ialomița.

INFORMAȚII

Noua Constituție. Prin plebiscitul din ziua de 24 Februarie cor. — poporul român — a dat învoirea sa pentru noua Constituție edictată de M. S. Regele Carol al II-lea cu o majoritate de 4.297.581 de glasuri.

În privința libertății de cult, noua Constituție prevede la art. 19 aceleași principii și aceleași libertăți ca și cea veche.

Rămâne numai ca această nouă Constituție să se aplice mai conștiincios decât cea veche, pentru ca drepturile prevăzute acolo să fie tot așa de sigure ca și datoriile. În felul acesta va înceta domnia bunului plac, și va începe domnia legii.

După spiritul cel nou ce se vede în administrația de Stat, sunt semne bune.

***

Telegramă. Cu ocazia edictării noii Constituții, din partea Uniunii noastre a fost trimisă M. S. Regelui următoarea telegramă:

M. S. Regelui Carol II-lea
Palatul Regal
București

Cetățenii Români de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea — acum când prin înțelepciunea dela Dumnezeu, Majestatea Voastră a purces cu o bărbătească hotărîre și un patriotism desăvârșit să așeze Țara pe temelii noi în cadrul unei legalități luminate—Vă asigură prin noi de devotamentul lor și se roagă la Bunul Dumnezeu ca să Vă ajute a reda Țării liniștea, ordinea și legalitatea de care are nevoie, pentru a vieții în cinste, dreptate și prosperitate.

Să trăiți Majestate!
Să trăiască Marele Voievod Mihail!
Să trăiască România!

Președintele Uniunii Adventiștilor de Ziua Șaptea,

ss. D. Florea
Ofițer de rezervă
Secretar,
ss. Victor Diaconescu
Ofițer de rezervă

***

Ziua de 13 Martie a fost consacrată de guvern pentru a se face servicii religioase în toată Țara pentru bună învoire între toți fiii ei. Acesta e un lucru foarte bun. Dar pentru ca aceste rugăciuni să fie ascultate de Dumnezeu — trebuie ca fiecare să fie tolerant față de aproapele său — și în primul rând în

cele religioase. Dorim bună reușită a acestei experiențe. În ce ne privește pe noi, de ani de zile ne rugăm la Bunul Dumnezeu pentru pacea și liniștea Țării noastre, pentru M. S. Regele și pentru Inaltele cărmuiri.

***

Solidaritatea națională. Se vorbește foarte mult despre solidaritatea care trebuie să existe între toți fiii Țării. Pentru ca această solidaritate să fie posibilă, trebuie în primul rând, ca nimeni să nu mai fie urmărit pentru faptul că se închină lui Dumnezeu într'alt fel.

Cine strigă că altul nu e bun român, pentru că nu e de confesiunea lui — acela strică buna învoire între toți fiii Țării și strică solidaritatea națională.

***

Un păcat. În anul 1937 a avut loc la Oxford, în Anglia, un mare congres bisericesc, la care au luat parte și reprezentanți ortodoksi din România.

Între hotărârile luate acolo — în partea a VIII-a a raportului, sub titlul: *Mărturia bisericii*, se găsesc și următoarele rânduri cu privire la libertatea religioasă:

„În același timp, facem apel la bisericile pe cari le reprezentăm, să se ferească de *păcatul de a consimți la represiuni* față de alte biserici și corpuri religioase, de o credință și un rit deosebit de al lor. Idealul ecumenității cere ca biserica, în ramificațiile ei diverse, să fie un exemplu pentru lume în ceea ce privește *toleranța față de toți și în deosebi față de membrii unei Comunități minoritare creștine*. Ocazia pentru a ajuta la progresul înțelegerii internaționale ne stă imediat la îndemână și stă în puterea bisericilor de a se folosi de ea, și anume: „să facem bine tuturor și mai ales fraților în credință”.

Dumnezeu să ne ferească și pe noi și pe alții de acest *păcat*, în care cad cam mulți.

***

Schimbarea de cult. Atragem din nou atenția fraților noștri că trebuie să facă neapărat declarație de schimbare de cult — chiar dacă sunt membri mai vechi de 1928.

Dacă ofițerul de stare civilă refuză să primească declarația de schimbare de cult și să elibereze adeverința — să fie reclamat procurorului pentru *abuz de putere și refuz de serviciu legalmente datorit*.

Apoi, faceți această declarație la ju-

decătorie sau la notarul public. Cei doi *marfiori* — trebuie să fie neapărat și la judecătorie — pe lângă avocat. Declarațiile acestea trebuiesc apoi trimise ofițerilor de stare civilă — prin *portărei*.

***

Ultimul ordin. Frații din diferite locuri ne-au adus la cunoștință că au fost opriți să-și exercite cultul — pe baza Decretului Lege pentru starea de asediu.

La plângerea noastră — Onor Minister de Culte ne-a trimis următoarea adresă:

Domnului Președinte al Uniunii Comunităților Adventiste de Ziua 7-a. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116. Loco. 9. III. 1938. No. 10.507/1938.

Domnule Președinte,

La cererea Dvs. înreg. la No. 10.507 1938, vă facem cunoscut, că am intervenit la Ministerul de Interne pentru luarea cuvenitelor măsuri, de a nu se aplica Decretul Lege asociațiilor religioase.

Director, (ss) St. Brădișteanu.

p. Șeful serviciului, (ss) El. Iliescu

Acest ordin va fi comunicat în curând Autorităților de către Ministerul de Interne.

La Ministerul Cultelor se lucrează în prezent la modificarea Deciziei 4781 1937. Să sperăm că noua Decizie va fi mai acceptabilă. Probabil că până la 15 Aprilie această nouă Decizie să fie gata.

Să nu uităm că pe ziua de 26 Martie avem zi de post și rugăciune în toată Uniunea pentru libertatea religioasă. Sunt invitați să ia parte toți frații și surorile. Să nu uităm colecta, care ne e foarte necesară.

În privința proceselor și reclamațiilor rugăm pe frați să se adreseze **direct** la Conferințele respective, deoarece noi de aici nu putem să ne deplasăm în fiecare județ și nici nu putem să ne ocupăm de toate cazurile, cu toată bunăvoința pe care am avea-o.

Secretar Depart. Lib. Religioase
Victor Diaconescu

Vând una mașină de tricotaj No. 5/54 și alta No. 5/45. Primesc să fac orice reparațiuni la mașini de tricotaj; procur și piese noi. Adresa: Iordache Mihailache, Aricești-Rahtivani, prin Ploesti. Jud. Prahova.